

[Brorsen.]

dog gerne gøre et Par Bemærkninger paa den Foranledning, der er givet af det ærede Medlem.

Det er jo en haard Anklage, det ærede Medlem har rejst — det er han antagelig klar over —, og det er for de fleste af os, i en hel Del Tilfælde i alt Fald, naar vi ser, hvad det ærede Medlem har rettet Anklage imod, og hvad der er svaret fra Eksportudvalgets Side, vanskeligt at sige, hvem der til syvende og sidst har Ret. Paastand staar her mod Paastand. Men der er enkelte Ting af, hvad det ærede Medlem har fremført, der foranlediger mig til at sige et Par Ord.

Der er nu for det første Kødudvalgets Sammensætning. Det ærede Medlem klager over, at Eksportørerne har for stor en Repræsentation, og man kan altid overveje, hvorvidt den ene eller den anden Part skal være stærkere eller svagere repræsenteret; det er jo Ministeren og Landbrugsraadet, der har bestemt det saaledes, som det er. Forholdet er imidlertid det, at de private Eksportører har to Repræsentanter af de 6 — vi skal jo holde os til Sandheden —, og naar man overlader til Andels-eksportforeningerne at vælge 2 Repræsentanter, saa maa vi sandelig overlade til dem fuldt og helt at bestemme, hvem de mener der bedst kan repræsentere dem, og de har ganske vist i dette Tilfælde valgt en Eksportør.

Maaske kan der være Tale om at ændre Sammensætningen, saaledes at de private Eksportører havde een Repræsentant. Jeg tror ikke, man kan undvære en Repræsentant for Eksportørerne — det er muligt, at een Repræsentant var tilstrækkeligt —, for det er jo til syvende og sidst dem, der ved bedst Besked. Det kan ikke nytte at erstatte dem med enten det ærede Medlem Hr. Thomsen eller mig f. Eks., for vi ved ikke tilstrækkelig Besked i mange Tilfælde, i alt Fald ikke med Hensyn til, hvad der foregaar paa de store Markeder, og det er jo Eksportørerne, der i særlig Grad har oparbejdet disse i sin Tid, det maa vi dog huske paa.

Saa synes jeg ogsaa — og jeg lagde Mærke til, at en højtæret Minister kom med en Bemærkning i den Retning, som jeg finder er fuldstændig rigtig —, at opstaar der nye Andels-Kreatursalgsforeninger, saa er der kun Grund til i tilbørlig Grad at tage Hensyn til disse nye Foreninger og eventuelt lade dem vælge et Medlem til det Udvalg, der har med hele denne Sag at gøre. Men hvis vi ikke har Tillid til den øverste Myndighed inden for vort Landbrug, Land-

brugsraadet, saa ved jeg egentlig ikke, hvor vi er henne. Jeg har stadig for mit Vedkommende tænkt mig, at de Folk, vi har sidende der, med Hensyn til den Slags Spørgsmaal, der her er Tale om, vilde gøre deres yderste for i saa stor Udstrækning som muligt at gøre det bedste for hele det samlede danske Landbrug.

Men Hensyn til den haarde Anklage, som det ærede Medlem Hr. Thomsen har rejst vedrørende de tre Firmaer, som er udpeget i Belgien, og som altsaa faar Licenserne, kan jeg — naar man skal se rent sagligt paa det, og det mener jeg er vor Pligt — ikke se andet, end at det maa være bedre at have nogle faa Firmaer end at have 30—40 Firmaer, som vi har kendt det tidligere. I den Henseende er jeg fuldkommen enig i de Betragtninger, der er blevet gjort gældende fra Kødudvalgets Side. Vi maa nemlig huske paa, at der her er Tale om en i højeste Grad begrænset Eksport. Det var noget andet, hvis der var Tale om en betydelig Eksport, men den er jo indskrænket til 250 Kreaturer om Ugen, hvad det ærede Medlem udmærket ved, og hvis de skulde fordeles til 30—40 Firmaer — ja, det var i Virkeligheden ikke til at have med at gøre.

Derfor forekommer det mig, rent sagligt set, at det er en Forandring til det bedre, at vi kun har nogle faa Firmaer dernede at gøre med. Jeg synes ogsaa, man maa anføre — stadig væk, naar man ser rent sagligt paa det —, at der er indført forskellige Forbedringer ved den sidste Ordning, bl. a. at den Handel med Licenser, som man kendte tidligere, er ophørt, og at man nu faar at vide, hvad de Kreaturer koster, der kommer ned paa det belgiske Marked, og paa Grundlag deraf kan fastsætte, hvilken Pris der maa gives paa det danske Eksportmarked. Alt dette er Forbedringer i Forhold til det tidligere, og man skal derfor, i alt Fald med Hensyn til disse Ting, ikke rette Bebrejdelser mod Kødudvalget.

Men i det hele taget vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Thomsen, at jeg synes, vi snart skulde holde op med det, jeg vil kalde Storvask inden for det danske Landbrug, ikke mindst naar vi har med noget saa ømtaaligt at gøre, som hele den danske Eksport er, for den staar jo paa svage Fødder. Jeg vilde mene, at vi i højere Grad, end Tilfældet har været hidtil, kunde holde dette inden for vore egne Døre; der kan vi tale ud om Tingene. Der skulde nødig komme Ting frem — og det er jeg noget bange for kan ske —, der kunde skade det samlede danske Landbrug, og vi kan være